

РЕШЕНИЕ

№ 6788

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7435** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Т. Г. Х. срещу Решение № 2145/07.05.2023г. по НАХД № 17388/2021г. по описа на СРС, 10-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-022683/09.11.2021г, издадено от началник група към СДВР, отдел ПП – СДВР, с което на жалбоподателя за извършено нарушение на чл. 25, ал.2 от ЗДвП, на осн. чл. 179, ал.2 вр. чл. 179 ал. 1 т.5 пр. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В тази връзка се излагат подробни аргументи. Твърди се, че СРС в нарушение на чл. 13 от НПК не е положил усилия за разкриване на обективната истина и неправилно е приложил материалния закон; не е подложил на задълбочен и всеобхватен анализ всички относими по случая доказателства. Като несъстоятелни се посочват аргументите на съда, че не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, а определеното наказание се твърди

да е явно несправедливо. Иска се отмяна на решението и НП, алтернативно касационният съд да върне делото за събиране на нови доказателства от друг състав на СРС.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично. Поддържа касационната жалба по изложените съображения в нея.

Ответникът, редовно призован, не се представлява в проведеното съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение № 2145/07.05.2023г. по НАХД № 17388/2021г. по описа на СРС, 10-ти състав, е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-022683/09.11.2021г, издадено от началник група към СДВР, отдел ПП – СДВР, с което на Т. Г. Х. за извършено нарушение на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП, на осн. чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179 ал. 1 т. 5 пр. 4 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. Наказването е за това, че по време на управление на МПС Фолгсфаген Голф с ДК [рег.номер на МПС] по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]и преди кръстовището с [улица]навлиза частично от средна в дясна пътна лента, като непропуска движещият се неправилно по нея л.а. „С. СЗ“ с рег. [рег.номер на МПС] и става причина за ПТП с него.

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и съотносими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на първоинстанционното решение, като направените изводи напълно се споделят от настоящия състав, които не намира за необходимо да ги преповтаря.

Извършеното от касатора нарушение е безспорно установено и съдържа признаците на административно такова, изразяващо се в нарушаване на установеното в чл. 25, ал. 2 от ЗДвП задължение, при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Правната квалификация е правилна и е наложено съответното за извършеното нарушение наказание, в предвидения от закона абсолютен размер. Доколкото именно касаторът е водачът, който е навлязъл в съседната пътна лента и като е без значение конкретната причина за това навлизане - изпреварване или престрояване, или друга маневра, именно касаторът е бил длъжен да прецени пътната обстановка и да пропусне автомобила, който се е движел в лентата, в която той навлиза. Обоснован, правилен и съответен на събраните доказателства е изводът на районния съд за неотносителност към административнонаказателната

отговорност на касатора на факта за скоростта, с която се е движел другият участник в ПТП. В този смисъл, като е потвърдил издаденото наказателно постановление, районният съд е приложил правилно материалния закон.

Наведените в касационната жалба множество доводи за незаконосъобразност на наказателното постановление настоящият касационен състав намира за неоснователни.

Неоснователно е възражението на касатора за необоснованост на фактическите констатации на съда, поради неправилна оценка на доказателствата по делото. В случая за попълването на делото с доказателства съдът е проявил необходимата активност и е осигурил на страните процесуална възможност да обосноват и докажат защитните си тези, в това число е уважил всички доказателствени искания, направени от жалбоподателя. Съгласно данните по делото и на двете страни е дадена еднаква възможност да упражнят процесуалните си права. Не е бил нарушен принципът на състезателност в процеса. При анализа на събраните по делото доказателства съдът ясно е посочил кои от тях кредитира и защо, обсъдил е поотделно и в съвкупност доказателствения материал, в резултат на което е формирал обосновани правни изводи. Изяснена е обективната истина и решението не почива на предположения; обсъдени са аргументите на страните и са взети предвид относимите доказателства, изложените мотиви са изчерпателни, непротиворечиви и обосновани.

Правилно в основата на доказателствените си изводи съдът е поставил заключението по назначената авто-техническа експертиза № 18580 от 24.01.2023г. и разясненията на изготвилото я вещо лице, като обективно и безпристрастно поднесени. Експертизата извежда, с оглед положението на автомобила „Фолгсфаген Голф“ след удара (няма спор, че автомобилът не е местен след настъпилото ПТП), че десните колела на същия са вдясно от продължението на пътната маркировка М1, обозначаваща десния края на дясната лента за движение. Посочено е, че предните колела на автомобила са насочени в направление движение направо т.е. преди спиране автомобилът се е движел в направление успоредно на оста на пътя като десните колела са били в В.-лентата. Този извод е и съответен на съдържанието на приобщените писмени доказателства- Констативен протокол К-525 от 27.10.2021г., скицата към него, както и съставеният АУАН с № 415344 от 28.10.2021г. Съответно, щетите по МПС, отразени в писмените доказателства (щетите по „Фолгсфаген Голф“ предна броня, преден десен калник и дясно огледало за задно виждане, щетите по „СитроенС3“- преден ляв калник), в контекста на определеното с експертното заключение направление на движение на л.а. „Фолгсфаген Голф“, са извели заключението, че преди настъпване на произшествието и по време на удара л.а. „С.“ с рег. СВ 7165 МК се е движел в лентата за движение само на превозни средства от редовните линии за обществен превоз на пътници.

С основание са кредитирани и показанията на св. К. /водача на лекия автомобил „С.“, доколкото същият не отрича собственото си неправомерно поведение по управление на лек автомобил в В.-лентата, което е нарушение на чл.15, ал.6 от ЗДвП и за което същият самостоятелно е понесъл административнонаказателна отговорност.

Неоснователно е и твърдението, че въззивният съд е нарушил принципа на състезателност, прогласен в чл.12 от НПК и че е изключил всички доказателства, които оневиняват жалбоподателя. Приложените към административната преписка писмени сведения от очевидци не могат да се противопоставят на показанията на лица, разпитани в качеството на свидетели и при зачитане на принципите на устност и

непосредственост на сметите от тях показания. Отделно от това, другият участник в ПТП -И. К., е разпитан в качеството на свидетел и тезата му по случилото се ПТП не е различно интерпретирана, отколкото в първоначално сметите от него сведения. Няма нарушение в процесуалната дейтелност по разкриване на обективната истина с факта, че съдът е изключил от доказателствената съвкупност докладната записка – чл.43 от делото, болничния лист на жалбоподателя Т. Х., както и снимките, находящи се на л.11-13 и 40-41 от делото, наличното на л.14 от делото опис- заключение от 04.11.2021г. и приложените към него снимки на л.15-21. Противно на изложеното от първоинстанционния съд, става въпрос за писмени доказателства, неизключени от възможността да бъдат приобщавани по чл.104 от НПК, след като не се оспорва редът за приобщаването им по делото /като част от административната преписка и в хода на установяване на настъпило ПТП от полицейските служители, респ. приложени към жалбата с разяснение как са създадени/. Същите обаче, след анализ на съдържанието им и процесуална значимост, не биха довели до по-различни материалноправни и процесуални изводи, отколкото изложените от първоинстанционния съд и с оглед кредитираните от него доказателства.

Не се споделя и твърдението, че въззивният съд е допуснал съществено процесуално нарушение като не е приобщил към доказателствената съвкупност възражението на жалбоподателя срещу АУАН №415344 от 28.10.2021г. Възражението срещу акта за установяване на административно решение е средство за защита, но не и доказателствено средство. Възражението е процесуален способ, чрез който жалбоподателят изразява своето позиция, че не е нарушил конкретен закон, към него може да приложи доказателства, за които иска да бъдат приобщени или може да иска от наказващия орган да събира гласни и писмени доказателства. В случая процесуалната значимост на възражението е видна, тъй като напр. съдът е събрал гласни доказателства, за които е претендирал жалбоподателя- разпитал е свидетелите очевидци В. Х. и И. К., за чиито показания е преценил, че са относими към разглежания правен спор. По отношение на показанията на св. В.Х. съдът е извършил подробен и основателен анализ защо не следва да ги кредитира, отчитайки техния изолиран характер от останалата доказателствена съвкупност, както и застъпването от свидетеля тези, представляващи изразяване на оценъчно мнение, а не пряко възприети факти.

В заключение- правилни са изводите на съда, че този вид нарушение не се намира в причинно- следствена връзка със скоростта на движение и установяването на спиращен път и опасна зона за спиране. Само по себе си движението на друг автомобил по пътна лента, която е сигнализирана за движение само на превозни средства от редовните линии на обществен превоз на пътници не се явява предпоставка за настъпване на процесното произшествие. При движение на двата автомобила с успоредни траектории удар не би настъпил. Произшествието е настъпило поради промяна в траекторията на движение на автомобила на жалбоподателя т.е. за неговата настъпване признакът скорост не е съставомерен.

Движението на водача на автомобил „С. С3“ по лентата, предназначена само за превозни средства от редовните линии за обществен превоз на пътници /В. лентата/ също е технически неправилно действие, което обосновава самостоятелно носене на административнонаказателна отговорност, но въпросното действие не

изключва възможността за носене на административнонаказателна отговорност от жалбоподателя за нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП и не го освобождава от задължението му да не създава опасност при преминаване в друга пътна лента.

Неоснователно е и възражението на касатора за явна несправедливост на наложеното наказание. Санкцията за нарушението е наложена на правилно правно основание (чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5 от ЗДвП) и в предвидения от нормата фиксиран размер. В разпоредбата на чл.179, ал.2 от ЗДвП е предвидено административно наказание за лице, което причини пътнотранспортно произшествие, поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1, ако деянието не съставлява престъпление. Нормата препраща към чл. 179, ал. 1 от ЗДвП, като в посочената от наказващия орган т. 5 са описани следните нарушения: неспазване предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за обикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението.

Споделят се изводите на въззивния съд по отношение на приложимостта на чл. 28 от ЗАНН. От обективна страна нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други идентични нарушения от същия вид, нито обществената му опасност е явно незначителна, нито са налице многобройни и смекчаващи обстоятелства при извършването му. Напротив, неизпълняването на задължението при управление на МПС и извършване на маневра и причиняване на ПТП, винаги се приема негативно, още повече, че в случая са налице материални щети. Предвид изложеното, съдът намира доводите на жалбоподателя в обратния смисъл за неоснователни.

В заключение касационният съд намира, че при формиране на вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи, не се установяват порочни действия на въззивния съд, съотв. не се констатира порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, X. касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2145/07.05.2023г. по НАХД № 17388/2021г. по описа на СРС, 10-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

